

Naročnina listu: —
 Celo leto . . . K 12—
 Pol leta . . . „ 6—
 Četrť leta . . . „ 3—
 Mesečno . . . „ 1—
Zunaj Avstrije: —
 Celo leto . . . K 17—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 ::: popust. :::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek
 ::: popoldne. :::
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Vse pri starem.

Naša fronta se razteza severno od Krasnika, ob Bugu, ob Zloti Lipi in Dnjestru. — Zadnje dni nobene spremembe v postojankah. — Bitka severno od Krasnika se nadaljuje. — Italijani še po zadnji veliki bitki pri Gorici niso prišli do sape.

Naše ljudstvo — višek požrtvovalnosti.

V nemškem listu smo čitali prejšnji teden, kako poroča častnik z našega južnega bojišča v gorah prijateljem domov med drugim: „Domače prebivalstvo je ideal, je višek požrtvovalnosti.“ Stori vse — hotel je reči — kar more, da gre vojaštvu na roko, da mu pomaga, da mu dela bivanje tukaj prijetno in pa ljubo.

Malo preje je isti nemški list prinesel poročilo z italijanskega bojišča in sicer zopet iz krajev, kjer bivajo Slovenci. Pravi med drugim: „Čudovito dela tu domače prebivalstvo, katero preveva najvišji duh požrtvovalnosti in junaštva. Staro in mlado, starčki, žene, dekleta in dečki, saj moške so tudi na vojski — vse pomaga v najhujšem ognju, na najbolj nevarnih krajih. Seveda smo jim hvaležni, a kaj takega mora se videti. Sinoči nam je prinesla celemu strelskemu roju neka komaj 14letna deklica, 21krat vodo, ki smo jo vsi zaželeli.“

Pravijo nemški vojaki, ki so se ob izbruhu vojske z Italijo vozili skozi Dolenjsko, kako so jim naši ljudje prihajali nasproti ter jih pozdravljali z vso ljubeznijo ter jim dajali, kar si je moglo v sedanjih razmerah srce pozeleti. Pisali so zopet nemški vojaki poročila domov, kjer omenjajo, kako so jih slovenske množice na Gorenjskem ob postajah sprejemale, obsipale s cveticami in jih pogoščale. Gledamo mi z lastnimi očmi tukaj, kako rado prihaja naše ljudstvo na mesto, kjer dobivajo ranjenci prvo zdravniško pomoč, da jim daruje različna krepčila, mleka, vina in slično.

Na celi črti je slovensko ljudstvo pri vojaku, ki mu brani domovino. Tega branitelja ljubi, moli zanj, trepeče za njegovo življenje in mu služi ter mu daje vse kar more, da bi ga Bog obvaroval na straži — proti zavratnemu Lahu. Ni čuša potem, da mu vojak, če opazi morda znake bojazni, krepko, odločno in z ljubeznijo zatrja: Ne boj se, brate; dokler smo tukaj mi, Lah ne pride sem!

Toda požrtvovalnost našega ljudstva ne izvira samo iz spoznanja, da gre za existenco njegovo in njegovega slovenskega domovja, ampak iz globokega zavedanja, da treba storiti in žrtvovati vse, da se ohrani naša skupna domovina, naša habsburška monarhija.

Naše ljudstvo je bilo ravno tako požrtvovalno pred letom dni, ko se je Italija še hlinila zaveznico naše države. Kako navdušeno so šli tedaj naši možje in fantje na boj za brambo domovine na severu! Kako požrtvovalno je naše ljudstvo prispevalo za avstrijski Rudeči križ, za vojnopomožne namene! In to v razmerah, ki jih ne bodemo morali — nikdar pozabiti . . .

Pa božja previdnost se kaže povsod! Nemški nemških listih pišejo sedaj, da preveva „naše“ slovensko ljudstvo najvišji duh požrtvovalnosti in junaštva. Staro in mlado, starčki, žene, dekleta in dečki, vse pomaga v najhujšem ognju, na najbolj nevarnih krajih. „Kako se je njih sodba v teku enega samega leta spremenila!“

Niso nas poznali! Slovensko ljudstvo si je vedno enako. K njegovemu življenju in čustvovanju

od nekdanj spada tudi ljubezen do vere, do doma in do cesarja. Sedaj imajo priliko gledati in proučevati vse to tisti, ki so nas preje poznali samo po imenu, ter iz predalov nam zagrizeno-sovražnega časopisja. In ko gledajo od blizu naš dom in ljudstvo, ki v njem prebiva, tedaj se čudijo in se divijo. Kaj takega niso še videli nikjer — tu je višek požrtvovalnosti!

Mi z notranjim zadovoljstvom bilježimo to veliko spremembo, ki se je vršila pri drugih narodih glede našega ljudstva, ter gremo mirno naprej našo pot po starem geslu: Vse za vero, dom, cesarja!

Italija in Srbi v Albaniji.

Salandra, predsednik italijanskega ministrstva, je šel v glavni stan. To potovanje je vzbudilo mnogo pozornosti in mnogo se je ugibalo, kakšen povod ali kakšen namen je imelo. Gotovo je, da je imel opraviti kaj važnega in da se ni razgovarjal o vremenskih poročilih generala Cadorna, kolikor zadevajo samo vreme. Med mnogimi mnenji o Salandrovem potovanju je značilno in morda resnici najbližje mnenje nekega italijanskega parlamentarca, ki je bil vedno za nevtralnost Italije. Ta mož meni, da je Salandrova pot ne samo časovno, temveč tudi vzročno spojena z dogodki v Albaniji. Ako je to res, potem bi imeli en dokaz več, da je med Italijo in drugimi vlastmi četvernega sporazuma že nekaj nesporazuma. V naslednjem podamo misli omenjenega italijanskega politika.

Srbsko in črnogorsko podjetje v Albaniji je napravilo na italijansko javnost, zlasti pa na kralja, silno mučen vtis; kajti Anglija, ki se je v imenu trojnega sporazuma pogajala z Italijo, je dala izrecno zagotovilo, da Italija pri zasedenju Albanije ne bo našla ovir. Srbija in Črnogora sicer v albanski zadevi nista hoteli dati pismenih zagotovil, toda Anglija je upala, da bo ruski vpliv odvrnil njuno vmešavanje v albansko vprašanje. Rusija je svojima balkanskima varovancema sicer namignila, naj bota mirna, pa ta dva sta migljaj tako razumela, da ga je Rusija dala iz ozirov na svoje zaveznike, da pa ne bo dejanski nastopila, če se v Albaniji kaj zgodi, in sta zasedla Elbasan, Drač in Skader. Salandra je opozoril angleškega veleposlanika na obljubo; angleški veleposlanik se je posvetoval s francoskim in z ruskim. Zastopnik ruskega carja pa je rekel, da sta Srbija in Črnogora neodvisni državi; Rusija jim lahko da prijazen nasvet, kar je storila, ne more pa jim dati ukazov; ne da bi kršila njih neodvisnost. Sicer je Rusija pripravljena, še enkrat prilizno posredovati v Nišu in Cetinju. Kot odgovor na to prijazno posredovanje so Srbi ojačili svoje sile v Albaniji.

V tej zadevi je šel Salandra h kralju v glavni stan. In pri tej priliki je povedala Italija svojim zaveznikom, da od reče vsakto pomoč proti Dardanelam, dokler je le en srbski ali črnogorski vojak v Albaniji. Tako italijanski politik. Kakor smo že omenili, je ta razlaga Salandrovega potovanja prav verjetna. Vsekako podozira Italije ni siljena in si je za svoje izdajstvo obetala drugo plačilo od novih zaveznikov.

Avstrijsko-italijansko bojišče. Dogodki na italijanskem bojišču.

Uradno so razglašali

Dne 9. julija:

Na primorski bojni črti je vladal večeraj, dne 8. julija, razmeroma mir. Italijanski zrakoplovec je bil

prisiljen, da se je moral pri Gorici spustiti na našo zemljo.

Na tirolskem in koroškem obmejnem ozemlju le artilerijski boj in praske. Napadalni poskus dveh italijanskih bataljonov na Col di Jano (pri Buchensteinu ob izhodno tirolsko-italijanski meji, severno od gorovja Marmolata) je bil odbit.

Dne 10. julija.

Na primorski bojni črti je bilo vobče mirno. Sovražni napadalni poskus pri Zdravščini je bil odbit.

Na koroškem obmejnem ozemlju je bil odbit sovražni napad na naše postojanke severno-izhodno od sedla Križni Vrh. Proti Col di Lani je predvečeraj 8. julija prodiralo več sovražnih bataljonov, ogenj iz naših utrd jih je pa prisilil, da so se morali umakniti. Včeraj, dne 9. julija, popoldne je napravil sovražni bataljon nov napad. Sele, ko se je našim postojankam zelo približal, so ga naše čete začele obstreljevati in moral se je istotako umakniti pod težkimi izgubami.

Vrli naši strelci so pokazali v uspešnih bojih v zelo težavnem visokem gorovju veliko veselja do podvzetij.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Bitka na bojni črti ob Soči je stala italijansko armado toliko žrtev, da se sedaj ne more odločiti za nova večja podvzetja. Pač pa je bilo sovražno gibanje ob izhodno-tirolski meji zelo živahno, toda tudi tokrat popolnoma brezuspešno.

Uradni opis velike bitke pri Gorici.

Iz vojnega časnikarskega stana se o veliki bitki, ki se je dne 5. julija vršila na italijanskem bojišču, poroča dne 8. julija sledeče:

Proti goriski mostni utrdbi je začel sovražnik dne 5. julija ob 4. uri popoldne iz vseh svojih topov izredno silovito streljati. Svoj ogenj je sovražnik pred vsem osredotočil na prostor pri Pečuli in Podgorci. Ob 11. uri popoldne je pričel sovražnik napadati z infanterije. Proti kraju Oslavje so bili poslani močnejši, proti severni strani pa slabejši sovražni oddelki. Napad je bil odbit. Istotako sta bila se dva naslednja močna sovražna napada po vrlem infanterijskem polku iz Pečulia, kateri nosi ime nadvojvode Friderika, odbita. Odbit je bil tudi hud nadaljni sovražni napad in sicer po junaških dalmatinskih domobrancih. Dalmatince je z ognjem v bok krepko in uspešno podpiral pešpolk, ki nosi ime maršala Hindenburga. Na južni strani Podgore se je vršil celi popoldan boj, ki pa se ni odločil. Poskušeni napad večjih italijanskih čet na mostno utrdbo pri Ločniku je bil odločno odbit. V poznejšem sovražnem napadu na ta prostor je naša artilerija sovražne čete zelo uspešno obstreljevala. Cela tamonja gorska planota je bila ves dan v silnem artilerijskem ognju. Napad sovražne infanterije na prostor pri Ločniku je bil po odločnem protinapadu brnskega pešpolka na sovražnikovo levo krilo siljano odbit. Več sovražnih napadov na prostor pri Redipugliji je bilo brezuspešnih kljub seditemu sovražnemu artilerijskemu ognju. Med drugimi je več močnejših sovražnih oddelkov, med njimi en bataljon bersaglierjev, brez orožja oboroženih samo z ročnimi granatami, napadlo naše postojanke v tem ozemlju. Ida vendar napad je bil odbit. Naši so uničili dve stotnji bersaglierjev; pred našo fronto pa je obležalo 250 mrtvih Italijanov.

Mostna utrdba pri Gorici in vse postojanke na bližnjih gorskih planotah so ostale vsled izbornega

zadržanja vrle naše infanterije, zakar ji gre vsa hvala, v naših rokah.

Dan pozneje je odbil zagrebški domači polk ponovne sovražne napade na južni strani Krna kljub srđitemu italijanskemu artilerijskemu ognju in je obdržal vse postojanke, pred katerimi je ležalo vse polno mrtvih Italijanov. Ob srednji Soči so se ta dan vršili na nekaterih krajih artilerijski boji in manjše praske. Pri goriški mostni utrdbi so naši neki sovražni oddelki, ki se je vgnjezdil pri Ločniku, z nenačnim naskokom in artilerijskim ognjem prisilili v divji beg.

Drugi dan so Italijani na južni del mostne utrdbе zopet naperili hud artilerijski ogenj. Ob 7. uri zvečer je bil srđit sovražni napad proti južnemu delu Podgore odtbit. Ravnotam sta se ponesrečila še dva druga sovražna napada, kar se imamo zahvaliti junaštvu dalmatinskih domobrancev. Sovražnik se je pod težkimi izgubami umačnil. Tudi ob robu gorske planote je bilo več sovražnih napadov pod prav malenkostnimi lastnimi izgubami odbitih.

Boji ob spodnji Soči.

Vojni poročevalec lista „Zeit“ opisuje:

Ob Soči se že dva dneva krvavo vojskujejo po noči in po dnevu za zmago, ki jo trđno drže naše čete in si je ne bodo pustile iztrgati.

Sovražnik je zbral impozantno število teških topov. Z višjih točk obstreljuje goriško mostišče in vrhove. Še hujše obstreljuje na jugu. Naši drže, kakor znano, Doberdobsko visoko planoto, pusto slovensko pokrajino, ki sega kakor koleno v doline ob spodnji Soči. Nekoč se je celo z morja vmešaval ogenj nekaterih italijanskih torpedovk v artilerijski boj, a ta šala je trajala le toliko časa, da niso pregnale naše baterije ladje.

Obstreljevati prično ob jutranji zori in obstreljujejo do popoldneva. Večkrat poka tako na gosto, kakor če streljajo strojne puške. Vsa okna v okolici sklepetajo, zid poslopij se tresse. Italijanski topovi so nekateri zelo težki.

Na obnebhju se vidijo cel dan sovražni privezani z raketoplovi. V njih sede italijanski opazovalci. Tudi letalci večkrat prilete. Enega je neki naš top nedavno sestrelil.

Z več ugodno ležečih točk sem z daljnogledom in s prostim očesom opazoval izborno delo naših topničarjev. Videl sem, kako so obstreljevali neki italijanski tabor. Takoj po prvem strelu so ljudje vsi zmešani bežali. Tudi nad tvornicami angleške družbe „Adria“ sem videl, kako so padali naši šrapneli in granate. Niti enega nisem videl, ki bi ne bil zadel.

Zvečer pojenjava boj s topovi. Tuintam napada italijanska pehota. Napadi se po noči nadaljujejo. Pehota neha napadati proti jutru, ko se zopet obnovi dvoboj s topovi.

Pri Zagradu, kjer se dotika kraška planota reke Soče, sovražnik vedno poizkuša, da bi prečrčil Sočo. Slavni „Otok mrtvih“ poizkušajo vedno znova zvezati z mostom z zahodnim bregom Soče; naši mostove vedno porušijo, vselej se napadaleci — ne vračajo živi. Zelo živahno so se na primer dne 1. julija tu borili. Italijani so udrli v naše postojanke, a so bili takoj vrženi iz njih, člasi jih je bila cela divizija. 1000 italijanskih mrličev je obležalo; pokopati padle ali pomagati sovražnim ranjencem ni bilo mogoče, ker se je ves čas obstreljevalo.

V mesto Tržič še vedno udero naše patrulje in naši oklopni vlaki. Nedavno se je mlad, čvrst poročnik nekega dunajskega polka, Scheichelbauer, peljal z delavskim železniškim vozičkom do tržiškega kolodvora, seveda po noči. Poslušal je, kako so tam Italijani zabavljali čez slabo vreme.

Naše čete so dobro preskrbovane in dobre volje, kakor pravi Avstrijci. Če jih hočejo zamenjati, pa prosijo, naj jih puste še nadalje v ognju, in komaj čakajo trenutka, ko se izpremeni slavna obramba te svetovne vojske v sveže prodiranje.

Kako je v Gorici.

„Novi Čas“ piše:

Zadnje dni prejšnjega tedna, dne 24. in 25. junija, je zavlada v Gorici precejšnji strah radi nenavadnih gostov, ki so se vanjo prikradli. Imeli smo priliko, seznaniti se v neposredni bližini z laškimi šrapneli in granatami. To je vplivalo na ljudi tako, da so mnogi mesto zapustili. Danes pa izgleda mesto zopet — kot navadno.

Ljudje so dosedaj pravzaprav dvakrat bežali iz mesta. Prva selitev se je vršila ob času vedno bolj rastoče napetosti z Italijo in ob izbruhu vojske z njo. Tedaj so odšli vsi oni, ki jim je radi posebne varnosti zapovedala višja oblast, in bojazljivi.

Vseh skupaj ni bilo ravno mnogo, vendar pa spada k njim tudi naš deželni odbor. Življenje v mestu je radi tega ostalo isto kot prej. Drugi beg se je izvršil prejšnji teden, ko so Lahs pričeli pošiljati svoje granate na naše glave. Bahali so se baje, da morajo dne 24. junija v Gorici kositi, v Trstu pa večerjati. Treskalo je, luknje so se kazale v zidovih, šipe so se sem pa tja razbijale, kroglice so skakale po cestnem tlaku, vznemirjajoče novice so kar vstajale in se širile — ljudje so se pričeli bati za svoje življenje in odhajali so trumoma proč najvzlic dežju in nalivom.

Sedaj pa je spet vse kot prej. V mestu so ostali tisti, ki se ne bojijo vojske z Lahi, ki se tudi ne bojijo laških šrapnelov in granat. Mi mislimo, da bi ti zapustili mesto samo še v enem slučaju — namreč če bi Lah prišel v Gorico, toda to se ne bo zgodilo, zatoj ostanejo, če Bog da, še tudi nadalje v mestu. Če bo kaka sila, pojdejo morda v klet — ampak ne iz mesta.

Pogumne Solkanke.

V predpoldanskih urah je po ulicah zelo živahno. Solkanke dohajajo v mesto, kakor druga leta. Na padanje šrapnelov so se privadile. Njih treskanje jih vznemirja le v toliko, da si rečejo: „Me bo že Bog varoval.“ Sicer pa gredo vsaka po svojih opravkih bodisi v mesto, bodisi na polje. Žene iz Šempetra, Bilj, Vrtojbe itd. nosijo mleko, sadje in zelenjavo prav tako na trg kot poprej.

Razpelo ostalo nedotaknjeno.

Tudi dne 7. junija so že Lahs obstreljevali goriški most in Gorico. „Slovenčev poročevalec piše:

Po dveurnem obstreljevanju je most še vedno stal. Zvečer sem si ga ogledal. Razen dveh lukenj, ki so jih naši pionirji že popravili, je ostal nepoškodovan; laško obstreljevanje se je popolnoma izjalovilo. Pač pa je Ciril-Metodov vrtec onkraj mosta popolna razvalina. Ena sama granata je razbila streho in vse do pritličja. Ostal je le del hiše, od drugega štrli le golo tramovje in porušeno zidovje — večerno nebo.

Z neko radostjo me je peljal Fogarjev čuvaj, (čigar soproga je oskrbovala vrtec, ki je bil v pritličju, med tem, ko so oni imeli stanovanje v prvem nadstropju) po razvalinah in mi pokazal skozi tramovje edino steno prvega nadstropja, ki je ostala cela. Sredi stene pa je viselo razpelo z oljkovo vejico in ob strani ura in štiri nazorne slike za otroke: pomlad, poletje, jesen in zima. Vse drugo je ležalo pod razdrtinami.

„Pojdite z menoj!“

Splaziva se po tramovju še višje.

„Da bode te videli križ od blizu!“ mi je rekel stari Mikuluž in skakal z mladostnim korakom preko kupov kamenja, opeke, ometa in desk pred menoj, dokler se nisva splazila preko tramovja skoro do križa.

„Glejte! On sam je ostal nedotaknjen!“

In v dobrodušnih očeh mu je zasijal žarek hvalečnosti in udanosti: „Kdor hoče razumeti, naj razume!“

Kako so se obnašali „osvoboditelji“ v okolici Krmina.

Kako italijanski vojaki „rešujejo“ Italijane iz avstrijskega „jarma“, nam jasno kaže naslednje poročilo:

V Farri so poskušali laški konjeniki odžagati cesarjevemu kipu glavo, ko pa to ni šlo, so spomenik prevrgli, tako da je sedaj glava odletela. Neki laški jezdec jo na to pobere in z veseljem vpitjem hitro zdirja z cesarjevo glavo v nahrbtniku proti svojemu oddelku. Porušenje tega spomenika se je seveda primerno slavilo ob z vinom obloženi mizi, kjer ni manjkalo visokih in ošabnih govorov. Pijani jezdec so zagotavljali okoli stoječim ljudem, da bodo opravili v bodočnosti na isti način kot s cesarjevim kipom, z vsakim Avstrijcem.

V Krmin so vkorakali bersaglieri na posebno slavnosten način. Novega župana so pripeljali kar s seboj. Obdan od drugih častnikov je prišel v mesto na čelu enega bataljona med zvokom godbe in vriščem laških vojakov. Ta župan se imenuje Perusini, dobroznani iridentist, ki je pred izbruhom vojne utekel v „blaženo“ Italijo. — Sedaj so pravlega župana odstavili ter odpeljali v notranjost Italije. — To se je seveda slavilo zopet pri velikem banketu, čigar konec je bil ta da so šli vsi na glavni trg, kjer še stoji kip avstrijskega cesarja Maksimilijana I.; tu so spomenik podrli in ga odpeljali proč.

Tudi v Sv. Lovrencu pri Moši niso bili Lahs nič boljši. Staremu tamošnjemu župniku so laški vojaki z udarcem potisnili klobuk čez ušesa, ker jim ni hotel dati zaželjenih informacij. Izpraševali so ga še nato dalje, a ker se jim še vedno ni hotel udati, so ga med udarci s puškinimi kopiti odpeljali v zapor. Vsak drugi, ki se je ogorčen izrazil vsled tega surovega nastopa, je bil zvezan in enako odpeljan v zapore.

Italija zaprla celo Adrijo.

V ukazu italijanskega artilerijskega vodstva se določa, da je odslej zaprta cela Adrija, torej tudi južni del Adrije. Kot vzrok se navaja, ker baje uvažajo grške ladje v Avstrijo različno blago in ker je nastala velika potreba, da se nadzoruje albanska morsk obal.

Italijani ne marajo iti pred Dardanele.

Berolinski „Lokalanzeiger“ poroča iz Carigrada: Dobro poučene osebe so prepričane, da Italija, kljub pritisku, ki ga vršijo Angleži nad Italijani, ni pripravljena pomagati Angliji in Franciji pri Dardanelah. V prvi vrsti je tega kriva nevolja, ki vlada v Italiji nad Angleži, ker ti niso držali svojih obljub, glede denarne pomoči Italiji. Za sedaj Italija nima povoda, da bi žrtvovala ladje in čete, da bi s tem pomagala Angliji iz težavnega položaja na Galipoiu. Merođajni Italijani pa tudi dobro vedo, da so branitelji Dardanel v stanu, vzdržati tudi napad, ki bi se bil ojačen po italijanskih četah. Radi tega ni nobenega povoda, da bi Italija ugodila angleškim željam in žrtvovala za to svoje ladje in vojaštvo. Vsekakor se še sedaj nikakor ne da sklepati, da bi bilo pričakovati prekinjenja diplomatskih odnošajev med Turčijo in Italijo.

Avstrijsko-rusko bojišče. Avstrijska uradna poročila.

Uradno se razglašajo:

Dne 9. julija:

Splošni položaj na severo-izhodu je nespremenjen. Na Rusko-Poljskem in na višinah severno od Krasnika se boji nadaljujejo. Kakor v prejšnjih dnevih, so bili tudi večeraj odbiti skrajno srđiti napadi na več mestih bojne črte.

Na zahodni strani Visle smo obdržali v naši oblasti vse Rusom odvzete postojanke.

Dne 10. julija:

Položaj je vobče nespremenjen. Severno od Krasnika so Rusi v pretečeni noči zopet brezuspešno ponovili svoje napade.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal

Velika bitka pri Krasniku se nadaljuje.

Pri Krasniku se še vedno nadaljujejo hudi boji. Rusi so poslali na to ozemlje velikanske množine vojaštva. Odločitev še ni padla. Dočim valovi borba na tem ozemlju semtertja, ne da bi prišlo do odločitve, je vojni položaj za Ruse zahodno od Visle in izhodno od Krasnika zelo neugoden. Odporna sila Rusov pri Krasniku je doždevno zadnji poskus, da bi se njihov položaj še bolj ne poslabšal. Sođeč po dosedanjih izkušnjah pač ni nobenega povoda za strah, da bi bili uspešni ruski napori.

Nova velika bitka.

Iz Kodanja poročajo: Polkovnik Zumskij pojašnjuje v listu „Birževija Vjedomosti“, da se pripravljajo novi veliki dogodki. Boji se začnajo na celi črti od Baltijskega morja do Bukovine. V okraju Prasnysz govore topovi. V baltiškem ozemlju se dogajajo vedno hujši spopadi in tudi na Bzuri, o kateri se ni štiri mesce nič slišalo. Zdi se, da je bila gališka ofenziva avstrijsko-nemške armade le predigra veliki bitki, ki se bo bila na celi fronti.

Lublin in Holm.

Krakovski list „Czas“ poroča: Bržčas bodo Rusi poskusili ubraniti Lublin in Holm. Če bi se nemško-avstrijski armadi posrečilo pregnati sovražnika iz njegovih sedanjih postojank na sever, bi se začel boj za Lublin in za železniško črto Ivangorod-Holm-Rovno, ki se križa v Lublinu s progo Lukov-Lublin in v Holm s še važnejšo črto Brest-Litovsk-Holm. V trenutku, ko bi avstrijska in nemška armada obvladali ti dve važni križišči, Lublin in Holm, bi bila pretrgana neposredna zveza med poljskimi in litevskimi trdnjavami Ivangorod, Varšava, Novogeorgijevsk, Brest-Litovsk, Grodno, Kovno in med volinjskimi trdnjavami Luek, Rovno, Dubno. Vojna bi pa s tem stopila v novo dobo, ki bi se jo lahko imenovalo: boj za zadnji del Poljske.

Varšava v enem mesecu v nemških rokah?

Iz Petrograda se poroča: Rusko armadno vodstvo razglasa uradno, da so vrgli nemški zrakoplovci veliko letakov na Varšavo. V teh letakih se zatrjuje, da bodo Nemci zasedli v enem mesecu Varšavo.

Rusija upa.

Iz Moskve se poroča: Tukaj upajo, da bude spravila Rusija že v štirih tednih na gališko bojišče potrebno število čet. Ruska armada bo mnogoštevilnejša, kakor avstrijsko-nemške armade, ter se upa, da bodo Rusi zopet prav kmalu zasedli celo Galicijo.

Boji ob Besarabski meji.

Iz Bukarešte se poroča: Avstrijsko-nemške čete so po hudih bojih zapodile Ruse iz Bojana, prekorale reko Prut in udrele v Besarabijo. Rusija je že spravila iz Besarabije vse bolane in ujetje v notranjost Rusije.

Nemško-francosko bojišče.

Belgijska armada je mnogo boljše kot angleška.

Listu „Frankfurter Zeitung“ se poroča iz Haaga: V Haagu izhajajoči časopis „Vlaamsche Stem“ poroča, da znaša belgijska fronta sedaj 54 km. To fronto brani 100.000 mož belgijske armade. Angleško bojno črto v Belgiji in na Francoskem brani 700.000 mož in je komaj še enkrat tako dolga kot črta, ki jo ima v obrambi belgijska armada. Iz tega se razvidi, da je belgijska armada mnogo več vredna kot angleška. Belgijska armada je sestavljena iz samih prvovrstnih čet. Belgijske rezerve, ki so se v Franciji izvežbale, stejejo, kakor poroča „Vlaamsche Stem“, že kakih 40.000 mož.

Vojni stroški.

Po računih, ki so zdaj objavljeni v raznih listih, so Avstrija, Nemčija, Angleška, Francija in Rusija že do konca meseca maja najele 62 milijard mark vojnega posojila. V to svoto pa niso vsi različni bančni predujmi, potem iz vojnih rezervnih zakladov vzete svote, vojne kontribucije itd., računa se pa, da ima samo zgoraj imenovanih pet velesil dosežaj 80 milijard mark ali 96 milijard kron vojnih izdatkov. Turčija, Srbija, Belgija, Črnagora pa imajo tudi velike stroške.

Raznoterosti.

Pogreb preč. g. kanonika J. Kavčiča v Mariboru je bil nad vse slovesen. Duhovni sobratje, bogoslovci, šolske sestre in njih gojenke ter veliko število vernega ljudstva je spremljalo telesne ostanke blagega ranjkega od postaje do stolnega kapitelja, kjer je prevz. knezoškof ob veliki asistenci blagoslovil truplo. Od tam se je pomikal sprejvod v stolnico, koder so se opravile za ranjkega mrtvaške molitve. Od stolnice na tezensko pokopališče je vodil sprejvod p. n. g. kanonik in ravnatelj dr. Matek. Dasiravno je to pokopališče zelo oddaljeno, je vendar veliko duhovnih sobratov in vernega ljudstva posodilo ranjkemu zadnji pot do hladnega groba. Marsikatero oko je bilo solzno, ko je rakev izginila v zemlji. S kanonikom Kavčičem so pobožni verniki izgubili svojega zanesljivega in neutrudljivega dušnega vodnika, ki je svojim ovčicam bil gotovo vsaki dan na razpolago jutraj in zvečer, reveži pa svojega skrbnega krušnega očeta, ki je vselej rad pomagal, kjer je le bilo mogoče. Ranjki je bil povsod priljubljen, kajti bil je tih, miroljuben značaj, do skrajnosti vsestransko delaven, v svojem mišljenju in svoji sodbi vedno pravičen, pri tem pa skromen in ponižen, kakor da bi ga ne bilo — bil je kremenit značaj, kakor se jih malo nahaja v človeški družbi. O kanoniku Kavčiču se lahko reče: V čednosti je živel, v spominu živi, v slavi bo živel na veke! N. v m. p.!

Duhovne vaje za č. gg. duhovnike v Celovcu. Pri pp. jezuitih v Celovcu, Benediktinski trg št. 10, se bodo vršile triidnevne duhovne vaje za č. gg. duhovnike v sledečih rokih: 1. do 19. julija zvečer do 23. julija jutraj; 2. od 9. avgusta zvečer do 13. avgusta jutraj; 3. od 23. avgusta zvečer do 27. avgusta jutraj; 4. do 13. septembra zvečer do 17. septembra jutraj. — Velečastiti gospodje duhovniki naj se blagovolijo pravočasno zglasiti pri p. superioru Avguštinu Lamprehtu D. J. — Če bi utegnile nastopiti nepričakovane ovire, izostanejo duhovne vaje.

17 goriških, večina furlanskih duhovnikov, interniranih v Italiji. Dne 6. julija je došlo na prevzvišeni knezonoškovski ordinarijat v Gorici pismo, ki je je poslal dekan v Gradiški, velečastiti gospod Karol Stacul, in ki ima naslednjo vsebino: Cremona, dne 11. junija 1915. Velečastiti knezonoškovski ordinarijat! V smislu dobljenih navodil sporočamo prevzvišenemu ordinarijatu, da se nahajamo internirani v Cremoni v nekem vzgojnem zavodu in da se nam prav dobro godi. Škof v mestu je bil tako prijazen, da nas je obiskal in nam dovolil imeti sv. mašo. — Naš naslov je: Cremona, Comando Deposito 65 Fanteria. Preudani: Karl Stacul, Gradiška; Mesrob Justulin, dekan, Visco; Em. Ulian, Versa; Alojz Morsutt, Perteole; Gvaltir Venier, Saciletto; Herman Rosin, Villa Vicentina; Ivan Evgen Marangon, St. Vid

ob Toru; Ernst Scremin, Nogaredo; Desiderij Spagnul, Krmin; N. Zanolla, Krmin; Josip Calligaris, Aiello; N. Caucig, Slovrenc pri Moši; Nikodem Plet, Romans; Ivan Mondini, Chiopris; Izidor Primos, Medea; Franc Marinčič, Kojško v Brdih; Andrej Uršič, Slovrenc pri Neblem v Brdih.

Ne bojte se! Plašljivcu, ki se je bal, da vderejo Lahi zdajpazdaj v Gorico, je odgovoril junaški Dalmatinec: „Ne bojte se! Dok ima ovdje Dalmatinaca, neće vrag doći simo.“

Trst dobiva značaj avstrijskega mesta. Listu „Neues Wiener Journal“ se poroča iz Trsta: Kakor znano, se je že več let zaradi ljubega miru molče trpelo, da je imel Trst značaj kakkega italijanskega mesta. Tržaški mestni uslužbeni so do sedaj nosili uniforme popolnoma po italijanskem vzorcu; tržni komisariji n. pr. so bili oblečeni, kakor italijanski kavalerijski častniki. Sedaj bodo pa dobili vsi uniforme po vzorcu dunajskih magistratnih uslužbencev. Tudi grb mesta so po irendistično spremenili in v zadnjih letih je izginil še celo avstrijski orel na grbu tržaškega mesta. Vladni komisar je sedaj odredil vse potrebno, da dobi Trst zopet avstrijsko zunanjost. K temu je tudi bilo potrebno, da so se imena nekaterih ulic, ki so bila v zadnjih letih irendistično spremenjena, odpravila in nadomestila s starimi imeni. Tako je Trst zopet dobil značaj avstrijskega mesta.

Iz hrvaškega sabora. V seji 15. junija je interpeliral poslanec Radič glede razmer v Dalmaciji. Utemeljeval je sledeče: V vojski proti Srbiji so pokazali Hrvati, da hrvaško vprašanje ne bo rešeno od Srbije, ampak v okviru monarhije od Hrvatov samih. To bodo Hrvati dokazali tudi proti novemu sovražniku. Do sedaj so bili Hrvati na škodo monarhije zapostavljeni in izročeni Italijanom. Tako se namreč vlada, kakor je nekdo rekel, v Dalmaciji. — Nadalje je posl. Radič opozoril na napačno politiko o vprašanju glade Adrije. „Avstrija je hotela imeti Nemce ob Adriji, Mažžari zopet so hoteli imeti mažžarsko morje. Te napake se morajo sedaj popraviti. Hrvati bodo svojega kralja povzdignili do neba, če bodo jednako-pravni z drugimi. Oboroženo hrvaško ljudstvo se bi je za svojega kralja in za se.“ — Potem je govornik slika razmere v Dalmaciji, „kjer se občinska zastopstva razpuščajo in najboljši sinovi preganjajo, do čim oblasti niso videli, kako v Zadru irendenta evete in prav odkrito agitira za Italijo. Italijani so bili od likovani, da si volezidajalci proti Hrvatom. Sedaj je prišel čas, ko mora priti notranje osvobojenje, kjer se mora vsa doseznanja krivica popraviti.“

Slavni hrvaški slikar Vlaho Bukovac, profesor na praški akademiji za vpodobljajoče umetnosti, je slavil dne 4. t. m. svojo 60letnico. Bukovac je začel svojo karijero kot čistilec vagonov v Južni Ameriki, kamor je bil prišel „s trebuhom za kruhom.“ Njegovi predstojniki so postali na mladega Hrvata, ki je v prostih urah risal znamenite karikature, pozorni in nekateri premožnejši južnoameriški Hrvati so ga priporočili škofu Strossmayerju. Ta ga je poslal v Pariz, kjer se je nadarjeni Bukovac kmalu odlikoval po svojih življenja in barve polnih slikah. Pozneje je živel Bukovac precej časa v Zagrebu, kjer je odločilno vplival na mnoge mlade hrvaške slikarje. Pred 10 letimi mu je ponudila praška slikarska akademija profesuro in od takrat deluje Bukovac v Pragi. Jubilar, ki spada med najbolj nadarjene in najproduktivnejše jugoslovanske slikarje, je rojen v Caotatu pri Dubrovniku.

Hrvaški nagovor v Zadru. Hrvaški listi poročajo: Tudi dalmatinsko glavno mesto Zadar je slavilo zavzetje Lvqva. Pri tem se je dogodil zanimiv slučaj: Župan Zilicott je stopil na balkon rotovza in nagovoril zbrane manifestante v italijanskem jeziku. Toda množica mu ni dala govoriti ter je zahtevala hrvaški nagovor. Splošni želji je ustregel neki častnik, ki je pozval manifestante, naj zapojejo hrvaško cesarsko himno in „Lepo našo domovino.“ Tako je hrvaška pesem prvič orla po ulicah dalmatinskega mesta Zadar.

Odlikovani živinozdravniki. Višji štabni živinozdravnik Jurij Gass in črnovojniški živinozdravnik Fridolin Schmidt sta bila zaradi hrabrega vedenja pred sovražnikom odlikovana z latim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne.

Občni zbor nemškega Schulvereina odpovedan. V sled sedanjih vojskanih razmer je vodstvo nemškega Schulvereina za leto odpovedalo običajni občni zbor.

Porotnih sodišč do meseca marca 1916 ne bo. Ob izbruhu vojske s Srbijo in Rusijo je bilo delovanje porotnih sodišč ustavljeno in sicer pred vsem v pokrajinah, ki se nahajajo v bližini vojnih pozorišč. Nadaljnji vojni dogodki so prisilili vlado, da je to odredbo razširila za celo državo. Koncem julija bi bil potekel rok, ki določa prekinjenje delovanja porotnih sodišč. Po obstoječih postavnih določilih se prekinjenje delovanja porotnih sodišč ne da po kaki ministrski odredbi čez eno leto podaljšati, kakor tudi ne po preteklu enega leta obnoviti. Ta odredba se mora torej potom cesarske naredbi po § 14 uravnati. Cesar-ska naredba z dne 7. julija, ki je izšla dne 8. julija v državnem zakoniku in je bila v uradni „Wiener Zeitung“ razglášena, določa, da se bo delovanje porotnih sodišč za celo državo do konca meseca marca 1916 ustavilo. Vlada pa je pooblašena, da lahko določi „da začnejo porotna sodišča že poprej delovati, predno poteče ta rok.“

Reški list „Risveglio“ prenehal izhajati. V Reki izhajajoči italijanski tednik „Risveglio“ je prenehal izhajati, ker v sedanji vojskani dobi ne more dobiti naročnikov.

Militariziranje požarnikov. V Splugu so militarizirali požarno društvo. Člani so dobili tudi vojno obleko.

„V knjigi usode je bilo zapisano . . .“ Bivši minister zunanjih zadev, grof Berchtold, je pred svojim odhodom na bojišče (grof Berchtold je prostovoljno vstopil v armado) bil proščen od nabiraleca izrekov, naj mu napiše v spominsko knjigo kak izrek. Grof Berchtold je v ogrskem jeziku napisal sledeči izrek: „Ne na meni, ampak v knjigi usode je bilo zapisano. Grof Leopold Berchtold.“

Izdolovanje moka in nje spravljanje v promet. Vlada je izdala obširen in natančen predpis, kako je treba mleti in mešati moko. Pšenična moka za peko, pšenična krušna moka, pšenična enotna moka in paržena moka se sme spravljati v promet samo nemešana, obrtniškim podovalcem in konsumentom samo takrat, kadar odjemalec hkratu nabavi isto množino koruzne, krompirjeve ali riževe moke.

Denarno pošiljanje vojnim ujetnikom. Ker dela pošiljanje denarja vojnim ujetnikom zlasti kmečkemu prebivalstvu veliko teže, ker namreč pristostemu ljudstvu niso znani tozadevni predpisi, je poštno ravnateljstvo odredilo, da morajo poštni uradi dati strankam, ki bi rade poslale denar vojnim ujetnikom, potrebna pojasnila, kako se morajo pravilno izpolniti tozadevne poštno nakaznice.

Kmetijske podružnice in občine! Piše se nam: Ker se sedaj začne v naših okrajih, oziroma se je začela setev ajde in potem tudi repe, bilo bi zelo potreba za ta posel vojakov dopustnikov, ki jih vojaška uprava lahko utrpi. Toda v to svrho bi morala višja vojaška oblast izdati na podrejene oblasti ukaz, da se dajejo že tudi za setev dopusti, kajti zdaj se dajejo samo za žetev. V tem smislu bi trebalo vložiti podružnicam in občinam takoj prošnje na domobransko in poljedelsko ministrstvo.

Prepovedan izvoz železa in pločevine. Ministrstvo je izdalo naredbu, s katero se določa, da je prepovedan vsak izvoz železa in pločevine iz naše države.

Zopetno zvišanje cen papirju. Avstrijski tovarnarji za izdelovanje papirja so zopet zvišali cene za papir in sicer za celih 20 odstotkov za meterski sto.

Žetev v Rumuniji. Po vsej državi se je že začela pšenična žetev. Računa se, da bo pridelala Rumunija letos 32 milijonov hektolitrov pšenice, od teh bo lahko izvažala več kakor polovico.

Vinogradi v Dalmaciji. Splitskemu „Danu“ se poroča, da je naredila filoksera in peronospora v vinogradih veliko kvara. Oljke pa so uspele z bogatim sadom.

Marjetice cveto. Naberite jih in posušite ali sku-hajte mezo. Pomaga za jetiko, kašelj, pešanje. Slabokrvni otroci naj sede na marjeticah.

Primorski begunci — rokodelci in vinogradni delavci. Mariborsko okrajno glavarstvo je na občinska predstojništva izdalo sledeči poziv: V sled mnogobrojnih vpoklicev je nastalo precejšnje in občutno pomanjkanje rokodelcev za kmetijske obrate, kot n. pr. kovačev, ključavničarjev, kolarjev in enakih ter posebno vinogradnih delavcev. Temu pomanjkanju bi se dalo deloma odpmoči s tem, da bi se izmed beguncev iz Primorskega, ki so se deloma na Ogrskem, deloma v raznih avstrijskih kronovinah nastanili, in med katerimi je mnogo kovačev, kolarjev, zidarjev in drugih rokodelcev, posebno pa v vinarstvu in kletarstvu izvežbanih oseb, isti pritegnili k dotičnim delom. Naroča se, najkasneje do dne 20. julija 1914 poročati na glavarstvo: 1. v katerih krajih, 2. katere in koliko vinogradnikov da se potrebuje in zahteva v tamošnji občini. Kar se tiče potrebnih vinogradnih delavcev, je posestnike vinogradov pozvati, da čimpreje naznanijo število potrebnih delavcev in ponudene plače o. kr. kmetijskih družbi na Drunaju, ki bo potem preskrbevala dobavo delavcev iz begunskih krogov.

Zanajte le zrelo žito. Letos ljudje na deželi izredno hitijo z žetvijo. Na eni strani bi vsak rad čim prej končal nujno delo, na drugi strani pa bi rad rešil dragocene poljske zaklade pred usodepolnimi nevihtami. Mnogokje ljudje niti mnogo ne gledajo na to, ali je žito prav zrelo ali ne. Strokovnjaki pravijo, da je treba žeti žito šele tedaj, ko je popolnoma zrelo. Polzrelo žito se težje posuši, težje zmlati, daje tudi bolj drobno zrno, slabejšo in manj moka ter tudi za seme ni popolnoma sposobno. Torej le pozor pri žetvi!

Maribor. Dne 8. julija so se vršili na tukajšnjem teželnem ženskem učiteljskem zrelostni izpiti, katerih se je udeležilo 32 kandidatinj; 7 kandidatinj je napravilo zrelostni izpit z odliko, 3 kandidatije morajo napraviti ob pričetku novega šolskega leta poskušnjo.

Maribor. Vsi ranjeni ali bolani častniki v Mariboru in okolici se morajo osebno zglasiti pri tukajšnjem postajnem vojaškem poveljstvu v poslopju kazine, Stolni trg, 1. nadstropje, v času od 13. do 14. julija, med 10. in 11. uro predpoldne.

Maribor. Tukajšnji mesar Reisman se je peljal prečečno soboto na državni cesti skozi Lajteršperg. Pred neko hišo se je ustavil in se podal za kratko časa v neko hišo. Ko se je povrnil iz hiše, ni bilo o njegovem vozu in konju nobenega sledu. Izvedel je pa od nekega gostilničarja, da je odpeljal njegov voz

v naglem diru nek vojak-prostak. Reisman je o tem obvestil orožništvo, ki je o dogodku obvestilo orožništvo v Hočah. V Bohovi so ustavili voz in prijeli vojaka. Na vprašanje, kaj je nameraval storiti s konjem in vozom, je odgovoril dotični vojak mirnodušno, da je nameraval prodati voz in konja, le da bi si preskrbel denarja. Nepošteni vojak pa sedaj premišljuje v vojaških zaporih, da velja tudi za njega sedma božja zapoved.

Maribor. Ključavničarski mojster Sinkovič je dne 6. julija napravil poskušno vožnjo s popravljenim avtomobilom na Pesnico. Ko se je peljal nazaj, je pri Dervušekovi opekarni zadal avtomobil ob neki kmečki voz tako močno, da se je prekopicnil. Sinkovičev sin je padel daleč v stran in je ostal nepoškodovan. Starejši Sinkovič pa je prišel pod voz in je bil na glavi ves pobit in krvav. Rešilni voz ga je prepeljal v bolnišnico, kjer je v soboto 10. t. m., umrl.

Maribor. V našem mestu je sedaj razmeroma zelo malo slučajev kužnih bolezni. Pretekli teden je bilo 2 slučaja škrlatice, 2 slučaja davice in 1 slučaj otrpnjenja tilnika. Te bolezni so se pojavile pri civilnem prebivalstvu.

Maribor. Mestni gostilničarji so zbrali za avstrijski podmorski čoln 1035 K.

Maribor. V mariborskih trgovinah se je pojavilo veliko pomanjkanje sladkorja. Trgovci pravijo, da ga bodo dobili šele zadnje dni tega tedna več vagonov.

Jarenina. V naše zaonje poročilo o narejanju perila za vojaške bolnišnice se nam je vpletla mala pomota: ne 10, ampak 12 blazin se je naredilo in ne 12, temveč 120 parov nožnih ovitkov (obojkov). Tudi smo pozabili v zadnjem poročilu omeniti patrijotično zbirko kovin, ki je dala 505 kg vojnega materiala. To pa je že kaj. Nemški pesnik Kernstock je pisal, ko se je nabralo v njegovi župniji 200 kg kovin, da bi lahko Štajerska sama dala 1000 topov, če bi se bilo v vsaki župniji toliko odposlalo. No, ako pa bi se bilo povsod toliko nabralo kot v Jarenini, pa bi potemtakem Štajerska dežela postavila lahko 2000 topov.

Ljutomer. C. kr. štajerska namestnija nam 7. julija poroča: Marko Rosenberg, imejitelj tvrčke Ig. Rabensteiner v Ljutomeru, je bil z razsodbo c. kr. okrajnega sodišča v Ljutomeru z dne 15. maja 1915, radi prestopka po § 7, odst. 1, cesarske naredbe z dne 1. avgusta 1914, drž. zak. št. 194, obsojen na denarno globo 100 K, oziroma 10 dni zavora. Radi priziva javnega tožitelja (državnega pravništva) je bila Rosenbergu z razsodbo mariborske c. kr. okrožne kot prizivne sodnije z dne 17. junija prva kazen povišana na 400 K globe, oziroma en mesec zavora.

Slov. Bistrica. Dne 3. julija so našli na železniški progi južne železnice, ne daleč od kolodvora, ležati mrtvo truplo neke ženske. Truplo je imelo na glavi težke rane. Ponesrečena je približno 65 let stara. Zanesli so jo v laporsko mrtvašnico. Domneva se, da je ponesrečenka padla iz begunskega vlaka tako nesrečno na železniške tračnice, da je na mestu mrtva obležala. Kdo je ponesrečenka, se še ni moglo dognati.

Marenberg. „G. V.“ poroča: V petek dne 9. julija je bil v Gradcu po zaslišanju pri deželni kazenski sodnji zaprt Karl Wrentschur, usnjar in veleposesnik iz Marenberga. Osumljen je, da je pretiraval s cenami. Wrentschur je svoj čas prevzel veliko dobavo živine in mesa za vojaštvo. — Kakor izvemo, je baje oblast Wrentschurju nedavno zaplenila v mariborski klavnici večjo množino mesa, katero v hladilnicah ni postalo dovolj zmrznjeno in je radi tega začelo gniti in smrdeti.

Konjice. Na češki univerzi v Pragi je promoviral dne 6. t. m. doktorjem prava g. Anton Farčnik, odvetniški kandidat v Konjicah.

Dobrna pri Celju. Gostilno tukajšnjega kopališča je prevzela štajerska dežela v lastno upravo, ker je doseđanji najemnik prevzel vodstvo nekega hotela v Celoveu.

* **Zidan Most.** Dne 1. julija so med postajama Zidan Most in Hrastnik našli železniški uslužbenec, na progi vojaka, ki je ležal v brezavesti. Na glavi in hrbtu je imel revež težke poškodbe, iz katerih je močno kri tekla. Skorogotovo je vojak padel iz vlaka. Spravili so ga v celjsko bolnišnico.

Čenjenim naročnikom! Tistim čenjenim naročnikom, ki še niso poravnali zaostale naročnine za prvo polletje, smo list z današnjo številko ustavili in bodo dobili prihodnjo številko le tedaj, če bodo pravočasno obnovili naročnino. List „Straža“ stane za celo leto 10 K, za pol leta 5 K in za četrt leta K 2.50. — Upravništvo.

Zadnja poročila došla v pondeljek dne 12. julija.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se dne 11. julija razglašajo:
Položaj je na vseh bojiščih nespremenjen.
Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

V zadnjih dnevih so se vršili krajevni boji južno od Krassnostawa. Izid vseh teh bojev je bil povsod ugoden za nas. Sicer se pa pri nemških četah ni pripetilo nič bistvenega.

Ogromne italijanske izgube ob Soči.

Iz Lugana, se poroča: Obitelj nekega italijanskega častnika potrjuje velikanske izgube, katere so imeli Italijani ob Soči. Samo 20 stotni vojaško organiziranih takozvanih carinskih paznikov (Guardie finanziarie) je izgubilo več kakor 90 odstotkov moštva. Padlo je od teh stotni 20 narednikov, kar je zelo veliko, če se pomisli, da ima vsaka stotnija le samo 1 takega narednika. General, ki je tiral to sicer odlično, a za novodobno vojsko nešolano moštvo v pogin, je bil kaznovan z zaporom. Samo iz teh podatkov se lahko sklepa, da so imele tudi druge italijanske čete ogromne izgube.

Iz tolminskega okraja.

Vlč. g. Venceslav Bele, vikar v tolminski okolici, piše dne 7. julija svojemu znanцу v Maribor:

Tu v neposredni bližini bojne črte, kjer noč in dan poslušamo grmenje topov in gledamo z višine na granate in šrapnele — se čutimo kakor za varnim zidom, v trdnem zaupanju na našo hrabro armado, ki že nad mesec dni neupogljivo brani in drži svoje postojanke. Ljudje opravljajo brez posebnih skrbi tu svoje delo in z daljnogledom sem opazil, kako celo ob bojni črti, kamor padajo sovražni streli — žito žanjejo. To so čudni ljudje, Tolminci!

Od duhovščine v našem dekanatu smo vsi na svojem mestu, le za gospoda na Kamnem ne vemo; iz Volč je odšel; v Tolminu je samo eden (upravitelj); kaj je v Drežnici in Libušnjem, ne vem. — Ker nimamo dekana, imamo svojega majhnega škofa: župnik na Podmeltu ima izredne fakultete (quinguenalta), kakor škofi; sicer pa imamo še vedno pošto zvezo z ordinarijatom. Ob petkih smemo jesti meso, ob nedeljah delati. Jaz se za tem bojnim metežem dobro počutim, le nervozen sem precej, od neprestanega pokanja in grmenja. Draginja je velika, eno jajce 20 v, 1 kg surovega masla do 5 K itd.

Če bi Italijani tudi napravili še kakšen korak preko Soče, kar pa ni verjetno, preko Tolminskega na Kranjsko ne pridejo nikdar, to rečem z gotovostjo, dasi sem videl le majhen del vseh utrdb! V teh hribih jih lahko končajo na stotisoče! Laški kralj joče onstran Soče, kakor poročajo listi, naš prestolonaslednik in nadvojvoda Evgen, ki sta bila sredi junija tu in prav v bojni črti, sta se prav lahko smejala. Dasi so naši še samo v defenzivi, se že mnogo govori o ofenzivi, ki jo enkrat podvzamejo, keđaj, se ne

ve! Oč cerkva je trpel solkanski zvonik, kolikor mi je znano! Cerkev na Meggorah pa še stoji! Za druge ne vem, da bi bile kaj trpele.

Uspeh naše mornarice.

Škoda, katero je ob italijanski obali povzročilo večkratno obstreljevanje naših vojnih ladij, je, kakor se je oblaščveno dogajalo, mnogo večja, kakor se je prvotno poročalo. Rimski list „Italia“ piše, da znaša škoda več kakor 220 milijonov lir. Govori se, da so popolnoma uničili topovi avstrijskih ladij večje število italijanskih orožarn, ki so bile natlačene polne z orožjem, ter večje število ladjedelnic.

Naš položaj pri Krasniku ugoden.

Iz časnikarskega stana se dne 11. julija poroča: Rusko poročilo o zadnjih dogodkih pri Krasniku, ki pravi, da so Rusi baje Avstrijce zapodili v bog, ujeli v času od 5. do 7. julija 11.000 naših vojakov, ter zaplenili več strojnih pušk, je veliko pretirano. Čuditi se končno ni, če rusko armadno vodstvo, ki ni moglo že več kakor dva meseca nič ugodnega poročati o ruskih armadah in ki je moralo umakniti svojo bojno črto od Dunajca notri do Zlote-Lipe in Buga, iz Karpat notri do severno od Krasnika—Zamosca, izkorišča sedaj pridobitev nekaj kilometrov, da to naznani celemu svetu in njenim zaveznicam in da to malenkostno pridobitev razbobna kot veliko zmago.

Kakor pravi poročilo našega generalnega štaba z dne 8. julija, je naše armadno vodstvo umaknilo v nižini Krasnik—Lublin le svoje prednje čete za štiri kilometre, ker je napadal sovražnik frontalno in v bok. Da je naše armadno vodstvo umaknilo le samo svoje prednje čete za nekaj kilometrov, njima prav nobenega upliva na sosedne armadne skupine in seveda tudi ne na celokupni ugodni položaj. Vsi ostali podatki v ruskem poročilu so iz političnih vzrokov istotako skrajno pretirani.

Spor med Nemčijo in Ameriko.

Nemčija je dne 9. julija odgovorila na noto severoameriške vlade glede potopa „Lusitanie“ zelo prijenljivo. Nemčija je pripravljena, storiti vse, da se prepreči ogroževanje življenja ameriških državljanov, ki potujejo po morju. Amerika naj naznani poprej tiste ladje, na katerih bodo Amerikanci potovali; ista pa naj tudi jamči, da na ladjah ni konterbande. Amerika naj določi primerno število nevtralnih parnikov pod ameriško zastavo. Če bi pa to ne bilo mogoče, naj pa Amerika določi 4 parnike sovražnih držav, ki bodo svobodno prevažali potnike.

Napad egiptovskega sultana.

Iz Aleksandrije se poroča: Ko se je dne 9. t. m. peljal egiptovski sultan v molilnico, da bi tamkaj molil, je padla iz nekega okna bomba pred konje. Bomba se ni razletela. Napadalec je ušel.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

31. c. kr. državna loterija

za skupne vojaško-dobrodne namene.

Ta loterija v denariju vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

15. jul. 1915.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vorderer Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, pošto-brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se določijo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).